

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO DE FACENDA

- 17995** *Real decreto 1512/2018, do 28 de decembro, polo que se modifican o Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, o Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro, o Regulamento xeral das actuacións e os procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, e o Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo.*

I

Este real decreto introduce modificacións no Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro; no Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro; no Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo; no Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo, e no Real decreto 1075/2017, do 29 de decembro.

Este real decreto consta de catro artigos, unha disposición adicional, unha disposición derogatoria e catro disposicións derradeiras.

De acordo co disposto na Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, a elaboración deste real decreto efectuouse de acordo cos principios de necesidade, eficacia, proporcionalidade, seguridade xurídica, transparencia e eficiencia.

Así, cúmprense os principios de necesidade e eficacia, en canto que a modificación das normas contidas no real decreto, ao teren rango regulamentario, precisan da súa incorporación ao ordenamento xurídico a través dunha norma de igual rango.

Cúmprense tamén o principio de proporcionalidade, ao conter a regulación necesaria para a consecución dos obxectivos que se pretenden coas modificacións que incorpora o real decreto.

Respecto ao principio de seguridade xurídica, garantiuse a coherencia do texto co resto do ordenamento xurídico nacional, así como co da Unión Europea, xerando un marco normativo estable, predicible, integrado, claro e de certeza, que facilita o seu coñecemento e comprensión e, en consecuencia, a actuación e toma de decisións dos diferentes suxeitos afectados, sen introdución de cargas administrativas innecesarias.

O principio de transparencia, sen prexuízo da súa publicación oficial no *Boletín Oficial del Estado*, garantiuse mediante a publicación do proxecto do real decreto, así como da súa memoria da análise de impacto normativo, na sede electrónica do Ministerio de Facenda, para efectos de que todos os cidadáns puidesen coñecer os ditos textos no trámite de audiencia e información pública.

Por último, en relación co principio de eficiencia, procurouse que a norma xere as menores cargas administrativas para os cidadáns, así como os menores custos indirectos, fomentando o uso racional dos recursos públicos e o pleno respecto aos principios de estabilidade orzamentaria e sustentabilidade financeira. É máis, determinadas medidas que se incorporan comportan unha redución de tales cargas administrativas.

II

O pasado 29 de decembro foi publicada no «Diario Oficial de la Unión Europea» a Directiva (UE) 2017/2455 do Consello, do 5 de decembro de 2017, pola que se modifican a Directiva 2006/112/CE e a Directiva 2009/132/CE no referente a determinadas obrigacións respecto do imposto sobre o valor engadido (IVE) para as prestacións de servizos e as vendas a distancia de bens. Esta directiva modifica a Directiva harmonizada do IVE no referente ás regras de tributación dos servizos prestados por vía electrónica, de telecomunicacións e de radiodifusión e televisión, cando o destinatario non sexa un empresario ou profesional que actúe como tal.

Desta forma, con efectos desde o 1 de xaneiro de 2019, para reducir as cargas administrativas e tributarias que supón, para as microempresas establecidas nun único Estado membro que prestan estes servizos de forma ocasional a consumidores finais doutros Estados membros, tributar por estas prestacións no Estado membro onde estea establecido o consumidor destinatario do servizo (Estado membro de consumo), establécese un limiar común a escala comunitaria de até 10.000 euros anuais que, de non ser superado, implicará que estas prestacións de servizos sigan estando suxeitas ao imposto sobre o valor engadido no seu Estado membro de establecemento. Non obstante, tamén será posible que o propio empresario ou profesional, se así o decide, poida optar por tributar no Estado membro de consumo aínda que non superase o dito limiar. A transposición da Directiva á Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, realizouse coa aprobación da Lei 6/2018, do 3 de xullo, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2018. Por tanto, fanse necesarios unha serie de axustes técnicos no Regulamento do imposto sobre o valor engadido.

Por outra parte, para favorecer o cumprimento voluntario das obrigacións tributarias e a posibilidade de acollerse aos sistemas simplificados de portelo, establécese que a normativa aplicable en materia de facturación para os suxeitos pasivos acollidos aos réximes especiais aplicables aos servizos de telecomunicacións, de radiodifusión ou de televisión e aos prestados por vía electrónica será a do Estado membro de identificación e non o de consumo.

Con independencia do anterior, unha vez superada a primeira fase de aplicación do novo sistema de xestión dos libros de rexistro do imposto sobre o valor engadido, a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria (subministración inmediata de información, SII, en diante) faise necesario incorporar algunhas modificacións no Regulamento do imposto para facilitar a opción voluntaria á aplicación do novo sistema de xestión tributaria.

Coa mesma finalidade, regúlase a información que deben subministrar os suxeitos pasivos referente ás operacións realizadas no ano natural con anterioridade á data en que quedan obrigados ao SII.

Tamén será necesario informar dos documentos electrónicos de reembolso que, a partir do 1 de xaneiro de 2019, pasan a ser obrigatorios para a devolución do imposto á exportación no réxime de viaxeiros.

Por último, establécese unha serie de modificacións para actualizar as referencias contidas no regulamento de disposicións normativas derogadas á normativa vixente ou á propia redacción da lei do imposto, así como un axuste técnico para coordinar determinados límites para a aplicación do réxime especial da agricultura, gandería e pesca cos do método de estimación obxectiva do imposto sobre a renda das persoas físicas.

III

No Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación modifícanse as regras referentes á normativa aplicable en materia de facturación que, desde o 1 de xaneiro de 2019, será a normativa do Estado membro de identificación para os suxeitos pasivos acollidos aos réximes especiais aplicables aos servizos de telecomunicacións, de radiodifusión ou de televisión e aos prestados por vía electrónica.

Por outra parte, actualízase a relación das operacións exentas do imposto polas cales será obrigatoria a expedición de factura e exímense, como xa viña sucedendo para entidades aseguradoras e de crédito, outras entidades financeiras da obrigaçión de expedir facturas polas operacións de seguros e financeiras exentas do imposto que realicen. Por outra parte, a Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá eximir da dita obrigaçión outros empresarios ou profesionais distintos dos sinalados expresamente neste regulamento, logo de solicitude do interesado, cando existan razóns que o xustifiquen.

Con independencia do anterior, amplíase aos servizos de viaxes suxeitos ao réxime especial das axencias de viaxes o procedemento especial de facturación previsto na disposición adicional cuarta deste regulamento, aplicable ás axencias de viaxes que interveñan en nome e por conta doutros empresarios ou profesionais na comercialización dos ditos servizos.

IV

As modificacións do Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos teñen por obxecto evitar problemas de xestión derivados de duplicidade na achega da información á Administración tributaria sobre operacións de transmisión de dereitos de subscriçión. Por isto, introdúcese unha modificación no regulamento para centralizar toda a subministración informativa sobre operacións con dereitos de subscriçión na entidade depositaria, de forma que soamente en ausencia de depositario en España xurdirá a obrigaçión de informar para o intermediario financeiro ou fedatario público que interveña na operación.

Por outra parte, faise necesario regular as novas opcións que teñen determinados suxeitos pasivos para que os seus servizos prestados por vía electrónica, de telecomunicacións e de radiodifusión e televisión, efectuados a consumidores finais, tributen sempre no Estado membro de consumo aínda que o prestador destes servizos non superase os 10.000 euros anuais no ámbito comunitario durante o ano natural.

Como xa se estableceu para o imposto sobre o valor engadido, a implantación no ámbito do imposto xeral indirecto canario (IXIC) da subministración electrónica dos rexistros de facturación (tamén denominado SII), entre outros, para os suxeitos pasivos inscritos no rexistro de devolución mensual, determina que estes suxeitos pasivos, que estaban obrigados a presentar a declaración informativa de operacións incluídas nos libros de rexistro e outras operacións (modelo 340), queden exonerados dela, polo que procede eliminar esta obrigaçión informativa que unicamente se exixía no IXIC.

V

A Lei 6/2018, do 3 de xullo, de orzamentos xerais do Estado para o ano 2018, recolle, con efectos do 1 de xaneiro de 2019, a integración do tipo impositivo autonómico do imposto sobre hidrocarburos na parte especial do tipo estatal. Como consecuencia disto, mediante este real decreto efectúanse no Regulamento dos impostos especiais os axustes técnicos necesarios derivados da dita medida.

Adicionalmente, a citada lei de orzamentos suxeita a aplicación de determinados beneficios fiscais, tanto no imposto sobre hidrocarburos como no imposto especial sobre o carbón, ao cumprimento das condicións que regulamentariamente se establezan, co obxecto de asegurar que os ditos beneficios fiscais sexan correctamente aplicados.

Ao abeiro da referida habilitación, desenvólvense no Regulamento dos impostos especiais as obrigaçións formais que se deben cumprir para gozar dos ditos beneficios fiscais.

Por outra parte, a Directiva 2014/40/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de abril de 2014, relativa á aproximación das disposicións legais, regulamentarias e administrativas dos Estados membros en materia de fabricación, presentación e venda dos produtos do tabaco e dos produtos relacionados e pola que se derroga a Directiva 2001/37/CE, prevé que as unidades de envasado dos produtos do tabaco se identifiquen

de forma única e segura e se rexistren os seus movementos co fin de facilitar a rastrexabilidade e reforzar a seguridade destes produtos na Unión.

Para isto, os Estados membros aseguráranse de que todas as unidades de envasado de produtos do tabaco estean marcadas cun identificador único. Ademais do identificador único, os Estados membros deben exixir que se integre en todos os envases que se comercializan unha marcación de seguridade que sexa visible, indeleble e inamovible. Nun primeiro momento temporal de entrada en vigor desta normativa só estarán suxeitos ao sistema de rastrexabilidade e ás novas medidas de seguridade os cigarros e a picadura para lear.

Téndose decidido que as novas medidas de seguridade deben ir incorporadas nas precintas, modifícase o Regulamento dos impostos especiais para exixir o uso de precintas na circulación da picadura para lear fóra do réxime suspensivo e, derivados da dita modificación, fanse os axustes técnicos pertinentes no resto do articulado da norma.

Adicionalmente, dado o recente crecemento do número de pequenos fabricantes de cervexa e ante as particularidades que caracterizan o seu proceso de elaboración, considérase oportuno simplificar determinadas obrigacións e formalidades regulamentarias que resultan de difícil ou imposible cumprimento para o dito sector.

Ademais do mencionado desenvolvemento regulamentario, a modificación do Regulamento dos impostos especiais inclúe actualizacións noutros preceptos para, nuns casos, incorporar melloras na xestión dos impostos especiais de fabricación e, noutros, facilitar o cumprimento de determinadas formalidades.

Finalmente, cabe sinalar que mediante o Real decreto 1075/2017, do 29 de decembro, que modificaba, entre outros, o Regulamento dos impostos especiais, introduciuse un novo procedemento máis informatizado para as vendas en ruta e, na mesma liña, realizáronse os oportunos axustes nos procedementos de avituallamentos a aeronaves e embarcacións cuxo cumprimento sería obrigatorio a partir do 1 de xaneiro de 2019. Ante a imposibilidade de adaptación ás novas exixencias por parte de determinados operadores, considérase oportuno atrasar, con carácter obrigatorio, a entrada en vigor dos ditos preceptos á data do 1 de xullo de 2019.

VI

Por último, establécese unha disposición adicional única referente aos lugares en que será posible autorizar, baixo control alfandegueiro, unha tenda libre de impostos en portos ou aeroportos para reforzar a seguridade xurídica dos operadores, posto que a redacción contida na normativa de impostos especiais, ao efectuar unha referencia xenérica ao seu establecemento no «recinto» dun aeroporto ou porto, podería dar lugar a unha interpretación errónea. Desta forma, establécese unha regulación destes establecementos aplicable tanto ao imposto sobre o valor engadido como aos impostos especiais.

Por outra parte, derrógase a normativa referente ao funcionamento destas tendas libres de imposto, que quedara obsoleta.

A modificación que se introduce no Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, obedece á necesidade de establecer os efectos da falta de resolución en prazo da solicitude de exoneración da obrigación de expedir factura en operacións de seguros e financeiras exentas do imposto.

Este real decreto dítase en exercicio das respectivas habilitacións legais contidas nos regulamentos que son obxecto de modificación e ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia en materia de facenda xeral.

Na súa virtude, por proposta da ministra de Facenda, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 28 de decembro de 2018,

DISPOÑO:

Artigo primeiro. *Modificación do Regulamento do imposto sobre o valor engadido aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro:

Un. Modifícase o artigo 22, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 22. *Opción pola non suxeición de determinadas entregas de bens e prestacións de servizos.*

Os suxeitos pasivos que optasen pola tributación fóra do territorio de aplicación do imposto das entregas de bens comprendidas no artigo 68, número catro, e das prestacións de servizos previstas no artigo 70, número un, ordinal 8.º, da Lei do imposto, deberán xustificar ante a Administración tributaria que tanto as entregas realizadas coma os servizos efectuados foron declarados noutro Estado membro.

As mencionadas opcións deberán ser reiteradas polo suxeito pasivo unha vez transcorridos dous anos naturais e quedarán, en caso contrario, automaticamente revogadas.»

Dous. Modifícase a letra b) do número 7 do artigo 24 quáter, que queda redactada da seguinte forma:

«b) Que teñen dereito á dedución total ou parcial do imposto soportado polas adquisicións dos correspondentes bens inmoables.»

Tres. Modifícanse o primeiro parágrafo do número un e o terceiro parágrafo do número dous.1.1.º, do artigo 26 bis, que quedan redactados da seguinte forma:

«Un. Para efectos do previsto no segundo parágrafo do artigo 91.dous.1.6.º da Lei do imposto, relativo a determinadas entregas de vivendas, as circunstancias de que o destinatario ten dereito a aplicar o réxime especial previsto no capítulo III do título VII da Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades, e de que ás rendas derivadas do seu posterior arrendamento lles é aplicable a bonificación establecida no artigo 49.1 da dita lei, poderán acreditarse mediante unha declaración escrita asinada polo referido destinatario dirixida ao suxeito pasivo, en que aquel faga constar, baixo a súa responsabilidade, o seu cumprimento.»

«Non se considerarán adquiridos en análogas condicións os vehículos adquiridos, para o transporte habitual de persoas con discapacidade en cadeira de rodas ou con mobilidade reducida, por persoas xurídicas ou entidades que presten servizos sociais de promoción da autonomía persoal e de atención á dependencia a que se refire a Lei 39/2006, do 14 de decembro, de promoción da autonomía persoal e atención ás persoas en situación de dependencia, así como servizos sociais a que se refire o Real decreto lexislativo 1/2013, do 29 de novembro, polo que se aproba o texto refundido da Lei xeral de dereitos das persoas con discapacidade e da súa inclusión social, sempre e cando se destinen ao transporte habitual de distintos grupos definidos de persoas ou á súa utilización en distintos ámbitos territoriais ou xeográficos daqueles que deron lugar á adquisición ou adquisicións previas.»

Catro. Modifícase o parágrafo segundo do número 1 do artigo 30 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«Os medios de transporte a que se refire o parágrafo anterior que fosen adquiridos polos suxeitos pasivos que exerzan a actividade de transporte de mercadorías por estrada deberán estar comprendidos na categoría N1 e ter, ao

menos, 2.500 quilos de masa máxima autorizada ou nas categorías N2 e N3, todas elas do anexo II da Directiva 2007/46/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 5 de setembro de 2007, pola que se crea un marco para a homologación dos vehículos de motor e dos remolques, sistemas, compoñentes e unidades técnicas independentes destinados aos ditos vehículos.»

Cinco. Modifícase a letra b) do número 2 do artigo 43, que queda redactada da seguinte forma:

«b) Os suxeitos pasivos que superen para a totalidade das operacións realizadas, distintas das referidas no parágrafo a) anterior, durante o ano inmediato anterior o importe establecido no dito parágrafo.»

Seis. Modifícase o parágrafo segundo do número 2 do artigo 61 quáter, que queda redactado da seguinte forma:

«Esta factura deberá cumprir todos os requisitos que se establecen no artigo 6 do Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.»

Sete. Modifícase o parágrafo primeiro do número 2 do artigo 61 quinquies, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Sen prexuízo do disposto no número 2 do artigo 61 quáter deste regulamento, as operacións intragrupo que se realicen entre entidades que apliquen o disposto no artigo 163 sexies.cinco da Lei do imposto deberán documentarse en factura que deberá cumprir todos os requisitos que se establecen no artigo 6 do Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro. Non obstante, como base impositible das citadas operacións deberase facer constar tanto a que resulte da aplicación do disposto no artigo 163 octies.un da Lei do imposto como a que resultaría da aplicación do disposto nos artigos 78 e 79 da dita lei, identificando a que corresponda a cada caso.»

Oito. Modifícase o número 3 do artigo 61 quinquiesdecies, que queda redactado da seguinte forma:

«3. A expedición de factura, nos casos en que resulte procedente, determinarase e axustarase conforme as normas do Estado membro de identificación.»

Nove. Modifícase o número 2 do artigo 62, que queda redactado da seguinte forma:

«2. O disposto no número anterior non será de aplicación respecto das actividades acollidas aos réximes especiais simplificado, da agricultura, gandería e pesca, da recarga de equivalencia e do aplicable aos servizos de telecomunicacións, de radiodifusión ou de televisión e aos prestados por vía electrónica, coas excepcións establecidas nas normas reguladoras dos ditos réximes especiais, nin respecto das entregas a título ocasional de medios de transporte novos realizadas polas persoas a que se refire a letra e) do número un do artigo 5 da Lei do imposto.»

Dez. Modifícase a letra a) do número 3 do artigo 63, que queda redactada da seguinte forma:

«a) Tipo de factura expedida, indicando se se trata dunha factura completa ou simplificada.

Os campos de rexistro electrónico que sexan aprobados por orde do ministro de Facenda poderán exixir que se inclúan outras especificacións que sirvan para

identificar determinadas facturas, como o caso das facturas expedidas por terceiros, así como a identificación daqueles documentos electrónicos de reembolso, recibos e outros documentos de uso no exercicio da actividade empresarial ou profesional a que se refiren o artigo 9.1.2.ºB) deste regulamento, e o artigo 16.1 e disposición adicional primeira do Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro».

Once. Modifícase o primeiro parágrafo do artigo 68 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«A opción a que se refire o artigo 62.6 deste regulamento poderá exercerse ao longo de todo o exercicio, mediante a presentación da correspondente declaración censual, e producirá efecto para o primeiro período de liquidación que se inicie despois de que se exercese a dita opción.»

Doce. Engádesse un novo artigo 68 ter, que queda redactado da seguinte forma:

«68 ter. *Información que hai que subministrar en relación co período de tempo anterior á xestión electrónica dos libros de rexistro.*

1. Os suxeitos pasivos que comezasen a levar os libros de rexistro do imposto sobre o valor engadido a través da sede electrónica da Axencia Tributaria desde unha data diferente ao primeiro día do ano natural quedarán obrigados a remitir os rexistros de facturación do período anterior á dita data correspondentes ao mesmo ano natural. Estes rexistros deberán conter a información das operacións realizadas durante este período que deban ser anotadas nos libros de rexistro do imposto sobre o valor engadido, de acordo co establecido nos artigos 63.3, 64.4 e 66.2 deste regulamento, para as persoas e entidades diferentes a que se refire o artigo 62.6 deste regulamento.

Esta información deberá subministrarse identificando que se trata de operacións correspondentes ao período de tempo inmediatamente anterior á inclusión do suxeito pasivo como obrigado á xestión dos libros de rexistro do imposto sobre o valor engadido a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, de acordo coas especificacións técnicas, procedemento, formato e deseño que estableza mediante orde o ministro de Facenda, a que se refiren os artigos 63 e 64 deste regulamento.

O prazo para remitir os rexistros de facturación correspondentes a este período será o comprendido entre o día da inclusión e o 31 de decembro do exercicio en que esta se produza.

2. O libro de rexistro de bens de investimento, previsto no artigo 65 deste regulamento, incluírá as anotacións correspondentes a todo o exercicio.

3. Aqueloutra información con transcendencia tributaria a que se refiren os artigos 63.3 e 64.4 deste regulamento incluírá as operacións correspondentes a todo o exercicio.»

Trece. Engádesse unha letra e) no número 1 do artigo 69 bis, que queda redactada da seguinte forma:

«e) A información correspondente ao documento electrónico de reembolso a que se refire o artigo 9.1.2.ºB) deste regulamento, antes do día 16 do mes seguinte ao período de liquidación en que se inclúa a rectificación do imposto correspondente á devolución da cota soportada polo viaxeiro.»

Catorce. Modifícase o terceiro parágrafo do ordinal 2.º do número 3 do artigo 71, que queda redactado da seguinte forma:

«Para efectos do disposto no segundo parágrafo do número un do artigo 121 da Lei do imposto, considerarase transmisión da totalidade ou parte dun patrimonio

empresarial ou profesional aquela que comprenda os elementos patrimoniais que constitúan unha ou varias ramas de actividade do transmitente, nos termos previstos no artigo 76.4 da Lei 27/2014, do 27 de novembro, do imposto sobre sociedades, con independencia de que sexa aplicable ou non á dita transmisión algún dos supostos de non suxeición previstos no ordinal 1.º do artigo 7 da Lei do imposto.»

Quince. Modifícase o segundo parágrafo do número 1 do artigo 82, que queda redactado da seguinte forma:

«Esta obrigaón non existirá en relación cos suxeitos pasivos que se encontren establecidos en Canarias, Ceuta ou Melilla, noutro Estado membro da Comunidade ou nun Estado con que existan instrumentos de asistencia mutua análogos aos instituídos na Comunidade ou que se acollan ao réxime especial aplicable aos servizos de telecomunicacións, de radiodifusión ou de televisión e aos servizos prestados por vía electrónica.»

Artigo segundo. *Modificación do Regulamento polo que se regulan as obrigaóns de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento polo que se regulan as obrigaóns de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro:

Un. Modifícase o número 3 do artigo 2, que queda redactado da seguinte forma:

«3. A obrigaón de expedir factura a que se refiren os números anteriores axustarase ás normas establecidas neste regulamento, nos seguintes supostos:

a) Cando a entrega de bens ou a prestación de servizos a que se refira se entenda realizada no territorio de aplicación do imposto, salvo nos seguintes supostos:

a') Cando o provedor do ben ou prestador do servizo non se encuentre establecido no citado territorio, o suxeito pasivo do imposto sexa o destinatario para quen se realice a operación suxeita a el e a factura non sexa expedida por este último conforme o establecido no artigo 5 deste regulamento.

b') Cando o prestador do servizo se encuentre acollido a algún dos réximes especiais a que se refire o capítulo 6 do título XII da Directiva 2006/112/CE, do 28 de novembro, relativa ao sistema común do imposto sobre o valor engadido, e non sexa España o Estado membro de identificación, para efectos do establecido no capítulo XI do título IX da Lei do imposto.

b) Cando o provedor ou prestador estea establecido no territorio de aplicación do imposto ou teña nel un establecemento permanente ou, na súa falta, o lugar do seu domicilio ou residencia habitual, a partir do cal se efectúa a entrega de bens ou prestación de servizos e a dita entrega ou prestación, conforme as regras de localización aplicables a elas, non se entenda realizada no territorio de aplicación do imposto, nos seguintes supostos:

a') Cando a operación estea suxeita noutro Estado membro, o suxeito pasivo do imposto sexa o destinatario para quen se realice a operación e a factura non sexa materialmente expedida por este último en nome e por conta do provedor do ben ou prestador do servizo.

b') Cando o prestador do servizo se encuentre acollido ao réxime especial a que se refire a sección 3.ª do capítulo XI do título IX da Lei do imposto e sexa España o Estado membro de identificación.

c') Cando a operación se entenda realizada fóra da Comunidade.

c) Cando o prestador que non estea establecido na Comunidade se encontre acollido ao réxime especial a que se refire a sección 2.ª do capítulo XI do título IX da Lei do imposto e sexa España o Estado membro de identificación.»

Dous. Modifícase a letra a) do número 1 do artigo 3, que queda redactada da seguinte forma:

«a) As operacións exentas do imposto sobre o valor engadido, en virtude do establecido no artigo 20 da súa lei reguladora, con excepción das operacións a que se refire o número 2 seguinte. Non obstante, a expedición de factura será obrigatoria nas operacións exentas deste imposto, de acordo co artigo 20.un.2.º, 3.º, 4.º, 5.º, 15.º, 20.º, 22.º, 24.º, 25.º e 28.º da Lei do imposto.»

Tres. Modifícase o número 2 do artigo 3, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Non existirá obrigaón de expedir factura cando se trate das prestacións de servizos definidas no artigo 20.un.16.º e 18.º, alíneas a) a n), da Lei do imposto, salvo que:

a) Conforme as regras de localización aplicables a elas, se entendan realizadas no territorio de aplicación do imposto ou noutro Estado membro da Unión Europea e estean suxeitas a este e non exentas.

b) Conforme as regras de localización aplicables a elas, se entendan realizadas no territorio de aplicación do imposto, Canarias, Ceuta ou Melilla, estean suxeitas a este e exentas, e sexan realizadas por empresarios ou profesionais, distintos de entidades aseguradoras, sociedades xestoras de institucións de investimento colectivo, entidades xestoras de fondos de pensións, fondos de titulación e as súas sociedades xestoras, entidades de crédito, a través da sede da súa actividade económica ou establecemento permanente situado no citado territorio.

O Departamento de Xestión Tributaria da Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá eximir outros empresarios ou profesionais da obrigaón de expedir factura, logo de solicitude dos interesados, cando quede xustificado polas prácticas comerciais ou administrativas do sector de actividade de que se trate ou polas condicións técnicas de expedición destas facturas.»

Catro. Engádese unha nova letra h') á letra c) do número 1 da disposición adicional cuarta, coa seguinte redacción:

«h') servizos de viaxes aos cales sexa de aplicación o réxime especial das axencias de viaxes.»

Artigo terceiro. *Modificación do Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, aprobado polo Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo:

Un. Engádense dúas novas letras s) e t) ao número 3 do artigo 9, que quedan redactadas da seguinte forma:

«s) Optar pola non suxeición ao imposto sobre o valor engadido das prestacións de servizos a que se refire o artigo 70.un.8.º da lei do dito imposto.

t) Comunicar a suxeición ao imposto sobre o valor engadido das prestacións de servizos a que se refire o artigo 70.un.4.ª) da lei do dito imposto, sempre que o declarante non se encontre xa rexistrado no censo.»

Dous. Modifícase a letra h) e engádesse unha nova letra r) ao número 2 do artigo 10, pasando a denominarse coa letra s) a actual letra r), que quedan redactadas da seguinte forma:

«h) Revogar as opcións ou modificar as solicitudes a que se refiren as alíneas d), e), f), p), q) e r) deste número e as alíneas f), h), q), r) e s) do artigo 9.3 deste regulamento, así como a comunicación dos cambios das situacións a que se refiren a alínea g) deste número e as alíneas i), o) e t) do artigo 9.3 deste regulamento.»

«r) Optar pola non suxeición ao imposto sobre o valor engadido das prestacións de servizos a que se refire o artigo 70.un.8.º da lei do dito imposto.

s) Comunicar outros feitos e circunstancias de carácter censual previstos nas normas tributarias ou que determine o ministro de Facenda.»

Tres. Suprímese a letra e) do artigo 32 e vólvese enumerar a actual letra f) como letra e), que queda redactada da seguinte forma:

«e) Os obrigados tributarios a que se refire o artigo 62.6 do Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro, así como os obrigados tributarios a que se refire o artigo 49.5 do Regulamento de xestión dos tributos derivados do réxime económico e fiscal de Canarias, aprobado polo Decreto 268/2011, do 4 de agosto.»

Catro. Suprímese o artigo 36.

Cinco. Engádesse un parágrafo terceiro ao número 2 do artigo 42, que queda redactado da seguinte forma:

«Respecto das operacións relativas a dereitos de subscripción corresponderá realizar a declaración á entidade depositaria dos ditos valores en España e, na súa falta, ao intermediario financeiro ou ao fedatario público que interviñese na operación.»

Artigo cuarto. *Modificación do Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo.*

Introdúcense as seguintes modificacións no Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo:

Un. Suprímese o número 13 do artigo 1.

Dous. Modifícanse as letras c) e d) e engádesse unha letra h) ao número 2 do artigo 11, que quedan redactadas da seguinte forma:

«c) Os depósitos fiscais deberán situarse en instalacións independentes daquelas en que se exerza calquera actividade que, por razóns de seguridade ou de control fiscal, non sexa compatible coa que determine a autorización do depósito. En particular, os depósitos fiscais de hidrocarburos deberán situarse en instalacións independentes das instalacións de venda ao público ou de subministración a vehículos de carburantes e combustibles petrolíferos. Considérase que unha instalación é independente cando non ten comunicación con outra e dispón de acceso directo á vía pública.

Non obstante, a oficina xestora poderá autorizar que unha zona delimitada do local en que se encontre instalado o depósito se considere fóra del para os únicos efectos do almacenamento e ulterior reexpedición de produtos polos cales se

devindicou o imposto a tipo impositivo pleno con ocasión da ultimación do réxime suspensivo e que posteriormente foron devoltos ao seu titular.

O movemento destes produtos deberá rexistrarse nun libro habilitado para o efecto, no cal os asentos de cargo se xustificarán co albará que expida a persoa ou entidade que efectúe a devolución; os asentos de data xustificaranse co albará que se emita para amparar a circulación dos produtos reexpedidos.

d) Os depósitos fiscais en que se introduzan graneis líquidos deberán dispor de tanques nos cales se almacenarán os produtos, dotados, no conxunto do establecemento, da capacidade mínima de almacenamento que exixa a oficina xestora en relación co volume de entradas de produto no establecemento. Estes tanques, diferenciados por clases e especificacións, deberán estar numerados e dotados dos correspondentes elementos de medición, debidamente autorizados polo organismo oficial ou autoridade competente.»

«h) Nos depósitos fiscais autorizados nos aeroportos terán a consideración de instalacións de almacenamento os tanques, as redes de hidrantes e as unidades expendedoras de produtos.»

Tres. Suprímese o número 8 do artigo 13.

Catro. Suprímese o artigo 13 bis.

Cinco. Modifícase o número 5 do artigo 15, que queda redactado da seguinte forma:

«5. Cando ao efectuar o peche contable correspondente ao trimestre non se consignase expresamente a existencia de perdas, considerarase que non as houbo.»

Seis. Modifícase o número 1, que queda redactado da seguinte forma, e suprímese o número 6, ambos do artigo 18:

«1. A repercusión deberá efectuarse mediante factura ou documento análogo en que os suxeitos pasivos farán constar, separadamente do importe do produto ou do servizo prestado, a contía das cotas repercutidas por impostos especiais de fabricación, consignando o tipo impositivo aplicado. Esta obrigaçión de consignación separada da repercusión soamente será exhibible cando a devindicación do imposto se produza con ocasión da saída de fábrica ou depósito fiscal dos produtos gravados. Nos demais casos a obrigaçión de repercutir cumprírase mediante a inclusión no documento da expresión «imposto especial incluído no prezo ao tipo de...».

Sete. Modifícase o ordinal 1.º da letra b) do número 3 do artigo 19, que queda redactado da seguinte forma:

«1.º Non excedan as cantidades que figuran no número 9 do artigo 15 da lei se se trata de bebidas alcohólicas ou de tabaco. Non obstante, se se trata de bebidas derivadas, de cigarros ou de picadura para lear, deberán ir provistos da correspondente precinta.»

Oito. Modifícase a letra a do número 2 do artigo 22, que queda redactada da seguinte forma:

«a. Cando se trate de avituallamentos de combustibles e carburantes a aeronaves desde fábricas, depósitos fiscais, almacéns fiscais e puntos de subministración autorizados, situados en aeroportos, que se documenten mediante os comprobantes de entrega establecidos no artigo 101 deste regulamento.»

Nove. Modifícase o número 2 do artigo 25, que queda redactado da seguinte forma:

«2. Sen prexuízo do establecido no número 6.d) do artigo 26 seguinte, o talón de débito por declaración verbal amparará a circulación dos bens importados nos

casos en que, segundo o disposto na normativa alfandegueira, a importación se formalice no dito documento.»

Dez. Modifícase o artigo 26, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Con independencia dos requisitos que se deban cumprir en materia técnico-sanitaria e de etiquetaxe e envasado, as bebidas derivadas, os cigarros e a picadura para lear que circulen, fóra de réxime suspensivo, cun destino dentro do ámbito territorial interno que non sexa unha planta embotelladora ou envasadora independente deberán conterse en recipientes ou envases provistos dunha precinta de circulación ou outra marca fiscal nas condicións previstas neste regulamento.

Non obstante, non precisarán ir provistos de precinta ou marca fiscal os envases de capacidade non superior a 0,5 litros que conteñan bebidas derivadas cuxa graduación non exceda o 6 por 100 volume e os envases de até 1 decilitro, calquera que sexa a súa graduación.

2. As precintas son documentos timbrados e numerados suxeitos aos modelos aprobados polo ministro de Facenda. Confeccionaraas a Fábrica Nacional de Moeda e Timbre e deberán adherirse aos recipientes ou envases consonte as seguintes normas:

a) Cando se trate de recipientes de bebidas derivadas, as precintas adheriranse de forma indeleble no colo da botella, sen que en caso ningún poidan quedar disimuladas nin ocultas. Cando unha normativa non fiscal non permita a colocación das precintas sobre o colo da botella, ou en casos excepcionais debidamente xustificadas previamente, a oficina xestora poderá autorizar a súa colocación noutro lugar visible do envase.

No caso de envases de capacidade non superior a medio litro que se agrupen acondicionados para a súa venda ao retalto en estoxos cuxo contido total de bebidas derivadas non exceda os 5 litros, poderá adherirse ao estoxo unha única precinta correspondente a unha capacidade igual ou superior ao contido total de bebidas derivadas que o conforman.

As precintas para recipientes de bebidas derivadas, ademais do código de identificación visible, incorporarán un código electrónico de seguridade que permita verificar inmediatamente a súa autenticidade e enlazar telematicamente cada marca fiscal cos datos relativos ao establecemento a que son entregadas (código de actividade e establecemento) e ao seu titular (número de identificación fiscal).

b) Cando se trate de cigarros ou de picadura para lear, as precintas incorporaranse no empaque que constituía a unidade mínima de venda para o consumidor, de forma que sexan sempre visibles e permitan a identificación e verificación da súa autenticidade, e situaranse por debaixo da envoltura transparente ou translúcida que, se for o caso, rodee o empaque.

c) Cando se trate de cigarros ou de picadura para lear destinados á venda a viaxeiros con destino ao territorio da Comunidade, así como a vendas a viaxeiros con destino a terceiros países, tanto a bordo de embarcacións ou de aeronaves cuxos produtos fosen entregados previamente por depósitos fiscais autorizados exclusivamente para as ditas subministracións, como por depósitos fiscais situados en portos e aeroportos que funcionen exclusivamente como establecementos retallistas, ambos definidos respectivamente no artigo 11.2.10.^o 1° e 2° deste regulamento, as marcas fiscais adheriranse de forma indeleble ao exterior do envase autorizado para a súa comercialización, de forma que sexan sempre visibles e permitan a identificación e verificación da súa autenticidade.

Os destinatarios de expedicións de bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear, que os reciban sen que todos ou parte dos recipientes ou envases leven perfectamente adheridas as marcas exixidas e lexibles os seus códigos ou medidas de seguridade exixidas para amparar a circulación, deberán comunicar esta circunstancia, inmediatamente, á oficina xestora correspondente ao lugar de recepción.

3. O ministro de Facenda poderá autorizar que as precintas, coas garantías necesarias, poidan ser substituídas por outro tipo de marcas.

4. Os fabricantes e titulares de depósitos fiscais e de depósitos de recepción, así como, se for o caso, os destinatarios rexistrados ocasionais, os receptores autorizados, os representantes fiscais de vendedores a distancia e os importadores formularán as solicitudes de marcas fiscais por vía electrónica, conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda. En todo caso, a oficina xestora onde se rexistrase o establecemento solicitante ou, na súa falta, a correspondente ao domicilio fiscal do solicitante deberá autorizar, con carácter previo, a entrega física das marcas fiscais.

As marcas fiscais deberán ser adheridas aos recipientes ou envases por parte do titular do establecemento solicitante, salvo que se adhiran en orixe, fóra do ámbito territorial interno, ou que se remitan para seren adheridas nunha planta embotelladora independente.

Fóra dos casos anteriores, non se permite o traspaso entre distintos establecementos ou operadores de marcas fiscais sen adherir aos recipientes ou envases a que están destinadas.

Cando o embotellamento das bebidas derivadas ou o envasado dos cigarros ou de picadura para lear se realice fóra de fábrica ou depósito fiscal, o depositario autorizado, baixo a súa responsabilidade, proverá a planta embotelladora ou envasadora das precintas necesarias.

Non obstante, nos casos en que unha mesma persoa sexa titular de varios establecementos e preste a garantía global a que se refire o número 2 do artigo 45 deste regulamento, as precintas cuxa entrega fose autorizada pola oficina xestora ante a cal se constitúe a garantía global poderán ser colocadas en calquera das fábricas ou depósitos fiscais que comprenda a dita garantía global.

Tras a recepción das marcas fiscais, no caso de bebidas derivadas, o titular do establecemento solicitante deberá incorporar á sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria a información correspondente á data de recepción das marcas fiscais, á identificación fiscal do establecemento de recepción, ao lugar de adhesión das marcas fiscais e ao número de lote a que pertenza o produto de que se trate, conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda.

No suposto de envío de marcas fiscais incorporadas aos envases de bebidas derivadas a outro establecemento en réxime suspensivo, así como no suposto de envío das precintas para bebidas derivadas a outro establecemento para a súa colocación nos correspondentes envases, os titulares do establecemento de envío deberán comunicar a dita circunstancia á Axencia Estatal de Administración Tributaria conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda.

5. A entrega de marcas fiscais efectuarase, sempre que se cumpra o establecido en materia de garantías, conforme as seguintes normas:

a) Dentro de cada mes natural, a oficina xestora entregará, como máximo, un número de precintas tal que o importe das cotas teóricas correspondentes ás bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear a que puideren aplicarse as ditas precintas non sexa superior ao importe resultante do disposto nos números 2, 3 ou 7 do artigo 43 deste regulamento multiplicado polo coeficiente:

- 1.º 1,4 se se trata de bebidas derivadas para fábricas e depósitos fiscais.
- 2.º 4,2 se se trata de bebidas derivadas para depósitos de recepción.
- 3.º 83,4 se se trata de cigarros e picadura para lear para fábricas e depósitos fiscais.
- 4.º 166,8 se se trata de cigarros e picadura para lear para depósitos de recepción.

A oficina xestora non atenderá peticións de precintas en cantidade que supere o dito límite salvo que se preste unha garantía complementaria, do 50 por 100 da cota, polo exceso.

b) As precintas que, sendo susceptibles de seren entregadas conforme o disposto na letra a), non fosen solicitadas polos interesados poderán ser entregadas dentro do mesmo ano natural.

c) Se o interesado non está ao día no pagamento da súa débeda tributaria polo concepto correspondente dos impostos especiais de fabricación, deberá prestar unha garantía especial que responderá exclusivamente da totalidade das cotas teóricas que puidesen devindicarse en relación cos produtos para os cales se solicitan as precintas.

No caso de que a prestación desta garantía poida prexudicar gravemente a continuidade da actividade, o delegado da Axencia Estatal de Administración Tributaria poderá dispensar desta obrigaición, sen prexuízo da posibilidade de adopción de medidas cautelares na súa substitución, nos termos establecidos no Real decreto 939/2005, do 29 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral de recadación, para os aprazamentos e fraccionamentos de pagamento.

d) Para efectos do disposto neste artigo, entenderase por cotas teóricas:

1.º En relación coas bebidas derivadas, as que se devindicarían á saída de fábrica ou depósito fiscal, con ultimación do réxime suspensivo e sen aplicación de exencións, dunhas bebidas derivadas coa graduación media das elaboradas ou almacenadas polo interesado durante o ano natural anterior e embotelladas nos envases de maior capacidade segundo tipos de precintas.

2.º En relación cos cigarros e coa picadura para lear, as que se devindicarían á saída de fábrica ou depósito fiscal, con ultimación do réxime suspensivo e sen aplicación de exencións, duns cigarros cun prezo de venda ao público igual ao da media dos fabricados ou almacenados polo interesado e dunha picadura para lear cun prezo de venda ao público igual ao 110 por cento da media da fabricada ou almacenada polo interesado, en ambos os casos durante o ano natural anterior.

e) As garantías complementaria e especial a que respectivamente aluden as letras a) e c) anteriores desafectaranse cando, respecto dunha cantidade de bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear a que serían aplicables as precintas cuxa retirada ampararon as ditas garantías, se acredite, alternativamente:

1.º O pagamento da débeda tributaria correspondente.

2.º A súa recepción noutra fábrica ou depósito fiscal onde prestase unha garantía que cubra as cotas teóricas correspondentes á cantidade de bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear que se vaia recibir.

f) Cando se apliquen as marcas aos produtos suxeitos a impostos especiais, todo importe garantido para a súa obtención será liberado se os impostos especiais se devindicaron e recadaron noutro Estado membro.

g) A garantía con cargo á cal se efectuase a entrega das precintas responderá de todas as obrigaicións fiscais que poidan derivar da aplicación deste artigo, incluído o pagamento das débedas resultantes das liquidacións practicadas.

h) Cando de acordo co disposto no número 6 seguinte, relativo a importacións, proceda executar a garantía prestada, por non terse producido a importación das bebidas derivadas, os cigarros ou a picadura para lear coas marcas fiscais adheridas ou a devolución destas últimas, a Administración determinará, mediante a correspondente liquidación, o importe da garantía que se vai executar, que será o da cota teórica do imposto especial correspondente á cantidade de bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear a que puidesen aplicarse as marcas fiscais non xustificadas, calculada conforme o previsto no número 6 da letra a) do presente artigo.

i) A circulación en réxime suspensivo de bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear que leven adheridas marcas fiscais entre fábricas e depósitos fiscais, ou entre establecementos dun só tipo dos precedentes, situados no ámbito territorial interno, non poderá realizarse sen que o establecemento de destino conte con garantía suficiente para amparar as marcas fiscais recibidas, tal como se establece no número 5.a) deste artigo. A oficina xestora desenvolverá o procedemento e as normas de control que sexan aplicables a estes casos.

O sinalado no parágrafo anterior será tamén aplicable aos supostos de recepción, en fábricas ou depósitos fiscais situados no ámbito territorial interno, de bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear que leven incorporadas as marcas fiscais procedentes do ámbito territorial comunitario non interno ou de alfándegas de importación tras o seu despacho a libre práctica.

6. Na importación de bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear, a adhesión das marcas fiscais poderá efectuarse, á elección do importador, en destino ou en orixe, conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda, coas condicións seguintes:

a) Adhesión en destino: o expedidor rexistrado, no suposto de importación con aplicación dunha exención ou o importador no suposto de importación a tipo pleno, farán constar no documento de circulación que os envases ou recipientes carecen de marca fiscal, así como o número de envases ou recipientes importados. Estes expedidores rexistrados ou importadores deberán solicitar as marcas fiscais necesarias por vía electrónica, conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda, para que estas sexan adheridas no lugar designado por eles, sempre en presenza e baixo o control dos servizos de Intervención ou Inspección da AEAT.

b) Adhesión en orixe: se o importador opta por que as marcas fiscais se coloquen na fábrica de orixe, a oficina xestora correspondente ao seu domicilio autorizaralle a recepción das precintas necesarias, logo de prestación de garantía por un importe do 100 por 100 das cotas que corresponderían á cantidade de bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear a que puidesen aplicarse. Para o cálculo do importe que se vai garantir, se se trata de bebidas derivadas, suporase que tales bebidas teñen unha graduación do 40 por 100 vol. e que están embotelladas nos envases de maior capacidade, segundo o tipo de precintas. Se se trata de cigarros ou de picadura para lear, o prezo que se utilizará para o cálculo da garantía será o fixado polos fabricantes ou importadores para a clase de cigarros ou picadura para lear máis vendida.

Cando as precintas se coloquen en orixe, a importación das bebidas derivadas, dos cigarros ou da picadura para lear coas precintas adheridas ou a devolución destas últimas deberá efectuarse no prazo dun ano, contado desde a data da súa entrega. O dito prazo poderá prorrogarse por un período de até seis meses que non poderá ser superior ao que reste de vixencia á garantía prestada, salvo que se preste nova garantía. Se, transcorrido o citado prazo e, se for o caso, a súa prórroga, non se produce a importación ou devolución, executaranse as garantías prestadas.

c) Cando as bebidas derivadas, os cigarros ou a picadura para lear sexan importados por un depositario autorizado para a súa introdución nunha fábrica ou depósito fiscal, as precintas poderán ser colocadas en destino ou en orixe. En ambos os casos, a autorización para a entrega de precintas ao interesado será efectuada pola oficina xestora que corresponda ao domicilio da fábrica ou depósito fiscal, coas condicións xerais previstas nos números 4 e 5 deste artigo.

A importación das bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear coas precintas adheridas, ou a devolución destas últimas deberá efectuarse no prazo dun ano, contado desde a data da súa entrega. O dito prazo poderá prorrogarse por un período de até seis meses que non poderá ser superior ao que reste de vixencia á garantía prestada, salvo que se preste nova garantía. Se, transcorrido o citado prazo e, se for o caso, a súa prórroga, non se produce a importación ou devolución, executaranse as garantías prestadas.

d) Cando se trate de bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear cuxa importación se formalice mediante talón de débito por declaración verbal, non será precisa a colocación de precintas se as cantidades importadas non exceden os 10 litros, 800 cigarros ou un quilogramo, respectivamente.

7. Nos supostos de recepción de bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear procedentes do ámbito territorial comunitario non interno, para a adhesión das marcas fiscais aplicaranse as regras seguintes:

a) Na recepción en réxime suspensivo ou polo procedemento de envíos garantidos, para a adhesión de marcas fiscais será de aplicación o establecido na letra c) do número 6 anterior, cuxa entrega será autorizada pola oficina xestora que corresponda á fábrica, depósito fiscal, destinatario rexistrado ou receptor autorizado que corresponda.

b) Na recepción polo procedemento de vendas a distancia, as marcas fiscais deberán ser colocadas en orixe e será autorizada a entrega daquelas ao representante fiscal pola oficina xestora onde este figure inscrito e con cargo á garantía que ten prestada.

Cando, nos casos a que se refire este número 7, non se produza a recepción das bebidas derivadas, dos cigarros ou da picadura para lear coas precintas adheridas ou ben a devolución destas últimas cos prazos previstos no número 6 anterior, executarase a garantía prestada. Para tal efecto, a Administración determinará a débeda tributaria garantida mediante a correspondente liquidación, cuxo importe será o das cotas teóricas do imposto especial a que se refire a letra a) do número 6 deste artigo, correspondente ás marcas fiscais que non se recibisen adheridas ás bebidas derivadas, aos cigarros ou á picadura para lear, ou non fosen obxecto de devolución dentro do prazo sinalado.

Non procederá a execución das garantías prestadas cando se acredite que a falta de recepción ou devolución se debe á destrución das marcas fiscais por caso fortuíto ou por forza maior, e sempre que isto conste fidedignamente, especialmente mediante o certificado expedido para o efecto polas autoridades fiscais do Estado membro onde ocorre a destrución. Para estes efectos, admitirase a perda do 0,5 por 1.000 das marcas fiscais utilizadas, aínda que non poidan ser presentadas para a súa destrución ou non se xustifique fidedignamente a súa destrución.

No suposto de irregularidades na circulación intracomunitaria cuxa resolución teña lugar con posterioridade á execución da garantía pero dentro dos prazos sinalados no número anterior, observarase o previsto no número 5 do artigo 17 deste regulamento.

8. Cando, nos casos previstos nos números anteriores, a importación ou recepción das bebidas derivadas, cigarros ou picadura para lear se produza na demarcación dunha oficina xestora distinta da que efectuou a entrega das precintas para a súa colocación en orixe, aquela comunicará a esta tal circunstancia para os efectos correspondentes.

9. Ao menos unha vez ao ano os servizos de inspección ou, se for o caso, de intervención efectuarán recuento de marcas fiscais nos establecementos a cuxos titulares lles foron entregadas.

Con independencia do anterior, a oficina xestora poderá, en calquera momento, desenvolver cantos controis considere necesarios para comprobar a situación das precintas nos establecementos a cuxos titulares fosen entregadas, así como para verificar o cumprimento dos requisitos exixidos pola normativa en relación coas marcas fiscais entregadas.

Para os efectos dos controis e recontos realizados pola Administración tributaria, admitirase a baixa en contabilidade, sen ulteriores consecuencias, das seguintes precintas:

- a) As que se destrúsen baixo control da Administración.
- b) As que se presenten, á Intervención ou á Inspección, deterioradas, procederase á súa destrución baixo control da Administración.
- c) As que representen o 0,5 por 1.000 das utilizadas, aínda que non poidan presentarse para a súa destrución.
- d) As que, nos termos do artigo 14 deste regulamento, se acredite que foron destruídas por caso fortuíto ou forza maior e sempre que a destrución fose comunicada inmediatamente á oficina xestora e con anterioridade á realización do reconto.

A falta de marcas fiscais postas de manifesto nos controis desenvolto pola Administración, unha vez deducidas as que se consideran xustificadas conforme o número anterior, dará lugar á execución da garantía prestada, para o cal a Administración determinará, mediante a correspondente liquidación, a débeda tributaria garantida, que coincidirá coas cotas teóricas do imposto especial a que se refire a letra a) do número 5 deste artigo, correspondentes ás marcas fiscais non xustificadas.

10. Os receptores de marcas fiscais levarán un libro de contabilidade en que se deberán anotar, se for o caso, as marcas fiscais que lles son entregadas e as que van sendo adheridas aos correspondentes recipientes ou envases.

Ademais do anterior, levarán tamén un libro en que se contabilizará o movemento de recipientes ou envases con precinta adherida, tanto as que permanecen no propio establecemento como aquelas que saen del, distinguindo nestas saídas, segundo se produzan en réxime suspensivo reflectindo o CAE do establecemento destinatario como as saídas con devindicación do imposto especial correspondente.

Mediante procedemento aprobado polo ministro de Facenda estableceranse os requisitos e as condicións de xestión desta contabilidade de marcas fiscais, que pode prever, con carácter opcional para os establecementos obrigados a ela, a subministración electrónica dos ditos movementos á sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria.

En caso de xestión destes libros de contabilidade en papel, deberán ser habilitados pola oficina xestora correspondente á demarcación do petionario.

Non obstante o disposto na letra b) do número 5 deste artigo, as existencias de marcas fiscais en fábrica ou depósito fiscal, tanto das xa adheridas aos recipientes ou envases como das que aínda non fosen adheridas, non poderá ser en ningún momento superior, en máis dun 200 por 100, ao número máximo de precintas que lle poidan ser entregadas durante cada mes, segundo o sinalado na letra a) do número 5 deste artigo, salvo que se preste unha garantía complementaria polo 100 por 100 das cotas teóricas que correspondan ás precintas que vaian exceder o dito límite. Esta garantía complementaria será cancelada, se for o caso, no momento en que as existencias de marcas fiscais que permanezan no establecemento deixe de ser superior, en máis dun 200 por 100, ao número de precintas que, como máximo, lle poidan ser entregadas mensualmente ao seu titular.

Admitirase a baixa nesta contabilidade das marcas fiscais previstas no número 9 do presente artigo que se puxesen de manifesto nos controis e recontos de marcas fiscais practicados pola Administración en establecementos non suxeitos a intervención.

11. Nos supostos de exportación e nos de envío, por calquera procedemento de circulación intracomunitaria, ao ámbito territorial comunitario non interno, de produtos que deban incorporar marcas fiscais, será requisito previo para que as ditas operacións se consideren autorizadas e, se for o caso, para que o réxime suspensivo se considere ultimado, que tales marcas fiscais se inutilicen ou destrúan, baixo control da Administración tributaria, previamente á saída do ámbito territorial interno. Tal destrución ou inutilización levarase a cabo polo procedemento previsto no parágrafo segundo do número 5 do artigo 6 deste regulamento.

12. No momento en que se ultime o réxime suspensivo na circulación de bebidas derivadas cuxos envases ou recipientes leven adheridas marcas fiscais, o titular do establecemento onde se produza a saída que ultime o réxime suspensivo deberá solicitar a activación dos códigos de seguridade de cada marca fiscal, ou dun determinado número de marcas fiscais de forma masiva, á Axencia Estatal de Administración Tributaria, conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda.

13. A devolución de marcas fiscais de bebidas derivadas ás oficinas xestoras para a súa inutilización ou destrución baixo control da Administración tributaria deberá ser comunicada polo titular do establecemento ou, se for o caso, operador que efectúe a devolución á Axencia Estatal de Administración Tributaria, conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda. Da mesma forma se deberá proceder nos supostos de destrución de marcas fiscais por caso fortuíto ou forza maior.

Ao solicitante da activación dos códigos de seguridade, incluídos nas marcas fiscais que se adhiran a envases ou recipientes de bebidas derivadas, correspóndenlle as obrigacións tributarias do solicitante das marcas fiscais que lle resulten de aplicación.»

Once. Modifícase o artigo 27, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Con carácter xeral, a saída de produtos de fábrica, depósito fiscal ou almacén fiscal poderá efectuarse polo procedemento de vendas en ruta sempre que se devindicase o imposto con aplicación dun tipo ordinario ou reducido.

Poderán enviarse produtos polo procedemento de vendas en ruta a instalacións cuxa titularidade sexa dos expedidores e nas cales se reciba o produto para a súa posterior entrega por canalización até a vivenda dos consumidores finais.

Non obstante, o gasóleo non poderá ser enviado polo procedemento de vendas en ruta a un almacén fiscal ou a un retalista cando se devindicase o imposto con aplicación dos tipos reducidos previstos nas epígrafes 1.4 do número 1 do artigo 50 da lei.

2. Para a aplicación do disposto no número anterior deberán cumprirse as seguintes condicións:

a) O expedidor deberá dispor dun sistema de control que permita coñecer en todo momento as saídas de produto do establecemento, as entregadas a cada destinatario e as que retornan ao establecemento.

b) Con carácter previo á expedición, o expedidor cubrirá electronicamente un borrador de albará de circulación no cal figurarán a clase e cantidade de produtos que se van subministrar mediante este procedemento de vendas en ruta, a identificación do expedidor e do medio de transporte, así como a data de inicio da circulación, e enviarao á Axencia Estatal de Administración Tributaria para que esta o valide cunha antelación non superior aos sete días naturais anteriores á data de inicio da circulación indicada no albará de circulación. Deberá presentarse a través dun sistema informatizado que cumpra as instrucións contidas nas disposicións complementarias e de desenvolvemento deste regulamento que se establezan.

A Axencia Estatal de Administración Tributaria verificará por vía electrónica os datos do borrador do albará de circulación. Se os ditos datos non son válidos, informará o expedidor disto sen demora,. Se os ditos datos son válidos, a Axencia Estatal de Administración Tributaria asignará ao albará de circulación un código de referencia electrónico e comunicarllo ao expedidor.

A circulación amparase cun exemplar do albará de circulación validado co código de referencia electrónico no cal se faga constar que se trata de produtos saídos para a súa subministración polo procedemento de vendas en ruta.

c) No momento da entrega de produto a cada destinatario emitirase unha nota de entrega axustada ao modelo que aprobe o ministro de Facenda, con cargo ao

albará de circulación, acreditativa da operación. O exemplar da nota de entrega que queda en poder do expedidor dela deberá ser asinado polo destinatario. Se o vehículo que realiza a venda en ruta expide as notas de entrega por vía electrónica, os destinatarios poderán asinar a nota de entrega tamén por vía electrónica.

De non encontrarse presente no momento da entrega, poderá asinar esta calquera persoa que se encontre no dito lugar ou domicilio e faga constar a súa identidade, así como os empregados da comunidade de veciños ou de propietarios onde radique o lugar sinalado para a entrega do produto, sen prexuízo do disposto no número 4 do artigo 106 en canto á acreditación da condición de consumidor final.

d) O retorno ao establecemento de orixe debe producirse dentro do segundo día hábil seguinte ao da saída.

e) Tan pronto como se retorne ao establecemento de orixe e, en todo caso, dentro dos cinco días hábiles seguintes á terminación da circulación, salvo nos casos previamente xustificadas ante a oficina xestora en que o dito prazo pode ser ampliado, o expedidor deberá comunicar á Axencia Estatal de Administración Tributaria, por vía electrónica e conforme o procedemento aprobado polo ministro de Facenda, a información contida nas notas de entrega con cargo ao albará de circulación.

Cando se trate de produtos polos cales se devindicou o imposto con aplicación dun tipo impositivo ordinario, a información que hai que subministrar á Axencia Estatal de Administración Tributaria referirase unicamente á cantidade global de produto entregado con aplicación do dito tipo impositivo.

f) No libro de existencias deberase efectuar un asento negativo de data correspondente aos produtos reintroducidos na fábrica, depósito fiscal ou almacén fiscal, que se xustificará co albará de circulación expedido á saída, en que consten as entregas efectuadas, así como cos duplicados das notas de entrega.

3. A oficina xestora poderá autorizar o procedemento de vendas en ruta para a realización de avituallamentos de carburantes a aeronaves e embarcacións con aplicación da exención establecida nas letras a) e b) do número 2 do artigo 51 da lei. Nestes casos, seguirase o procedemento exposto no número 2 deste artigo.

No suposto de que para realizar os avituallamentos se utilice unha embarcación, o retorno ao establecemento de orixe debe producirse dentro do prazo de cinco días naturais contados a partir do inicio da circulación.

4. Non obstante o disposto nos números anteriores, o expedidor poderá iniciar a circulación de produtos suxeitos a impostos especiais en caso de indispoñibilidade do sistema informático para presentar electronicamente o borrador de albará de circulación a condición de que:

a) Os produtos vaian acompañados dun albará que conteña os mesmos datos que o borrador de albará que se debería ter presentado electronicamente conforme a letra b) do número 2 deste artigo.

b) Comunique a indispoñibilidade á oficina xestora correspondente ao expedidor, antes do inicio da circulación, por calquera medio que permita ter constancia da recepción da comunicación, e informe dos motivos e da duración prevista, se se coñece, da dita indispoñibilidade. Non obstante, logo de autorización da oficina xestora, poderase outorgar o mesmo valor que á comunicación á tenza polo expedidor de rexistros automatizados e auditables que proben a imposibilidade de ter podido comunicar o borrador do albará de circulación.

En canto o sistema volva estar dispoñible e, como máis tarde, o seguinte día hábil tras o restablecemento da conexión, o expedidor cubrirá electronicamente o borrador de albará de circulación, de acordo co disposto no número 2 deste artigo e nas disposicións complementarias e de desenvolvemento que se establezan.

5. No caso de vendas en ruta de produtos obxecto do imposto sobre hidrocarburos desde almacéns fiscais, a oficina xestora correspondente ao almacén

fiscal poderá autorizar as subministracións directas desde fábrica ou depósito fiscal con cumprimento dos seguintes requisitos:

- a) A fábrica ou o depósito fiscal emitirá un documento administrativo electrónico en que figure como destinatario o almacén fiscal desde o que se van realizar as entregas de produtos.
- b) O vehículo que reciba os produtos deberá estar dotado dos medios técnicos necesarios para a emisión do certificado de recepción e a transmisión do documento administrativo electrónico á contabilidade de existencias do almacén fiscal.
- c) Unha vez realizada a transmisión e coa xustificación informática do asento de cargo na contabilidade do almacén fiscal, poderán realizarse as subministracións directas por medio das notas de entrega emitidas polo sistema informático do vehículo.
- d) O procedemento de vendas en ruta desenvolverase con cumprimento do resto das condicións sinaladas nos números anteriores.
- e) A realización de subministracións directas sen autorización da oficina xestora será causa de revogación do CAE do establecemento expedidor.»

Doce. Modifícanse as letras a e c do número 2 da letra B) do artigo 29, que quedan redactadas da seguinte forma:

«a. O expedidor formalizará o borrador de documento administrativo electrónico de conformidade co disposto no artigo 29.B).1, enviarao á Axencia Estatal de Administración Tributaria a través do sistema informático, e disporá de tres exemplares do documento administrativo electrónico, unha vez que o borrador fose validado por esta.»

«c. Dos dous exemplares que deberán acompañar os produtos durante a circulación, un será dilixenciado polo destinatario no momento da recepción dos produtos na forma e prazos indicados no artigo 31.B).3 deste regulamento, e será devolto ao expedidor no prazo máximo de cinco días contados desde a recepción. O expedidor comunicará á Axencia Estatal de Administración Tributaria a falta de recepción do dito exemplar a través dun sistema informático que cumpra as instrucións que se establezan nas disposicións de desenvolvemento deste regulamento, nun prazo máximo dun mes desde a data de envío dos produtos.

O outro exemplar deberá ser tamén dilixenciado e permanecerá en poder do destinatario.»

Trece. Modifícase a letra b do número 5 do artigo 33, que queda redactada da seguinte forma:

«b. No caso de que os produtos a que se refire a solicitude de autorización de recepción sexan dos que, segundo o número 1 do artigo 26, deben conterse en recipientes ou envases provistos dunha precinta fiscal, tales precintas deberán ser colocadas en orixe, segundo se indica no número 6.b) do mencionado artigo.»

Catorce. Modifícase o artigo 37, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 37. *Circulación en determinados supostos especiais.*

1. Sen prexuízo do disposto no número 3 do artigo 22 deste regulamento, cando se trate de envíos por tubaxes fixas a un mesmo destinatario amparados nun documento administrativo electrónico, o expedidor enviará, nun prazo de tres días hábiles, unha vez completado o envío, o borrador do dito documento de acordo co procedemento establecido no artigo 29.B).

2. Nos supostos de subministración de carburante a aeronaves, con exención do imposto especial mediante a intervención de titulares de almacéns fiscais de hidrocarburos que contan coas autorizacións dos órganos competentes para operar

nos aeroportos nacionais, o titular do depósito fiscal que realiza a entrega de carburante a estes almacéns fiscais deberá emitir, o día seguinte, un documento administrativo electrónico en que se consigne a cantidade total de produto exento subministrada durante o día anterior a cada un dos ditos almacéns fiscais. Cando a subministración de carburante se realice mediante a aplicación do tipo impositivo pleno, o titular do depósito fiscal deberá documentar a dita operación o día seguinte a través dun albará de circulación que recolla a cantidade total de carburante subministrada a cada almacén fiscal durante o día anterior.»

Quince. Engádesse un número 3 ao artigo 38, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Considerarase que os produtos obxecto do imposto sobre hidrocarburos en estado gasoso non puideron ser entregados ao destinatario por causas alleas ao depositario autorizado expedidor cando, debido ás causas físicoquímicas debidamente xustificadas e relacionadas coas especiais características do recipiente e do produto, estes non puidesen ser completamente extraídos do respectivo recipiente. Neste suposto, procederase a contabilizar os produtos reintroducidos no correspondente establecemento, de conformidade co establecido nos artigos 51 e 52 deste regulamento.»

Dezaseis. Modifícase o número 7 do artigo 39, que queda redactado da seguinte forma:

«7. Non obstante o establecido no número 5 anterior, o pagamento do imposto, polo que se refire aos cigarros, á picadura para lear e ás bebidas derivadas, acreditarase:

a) Mediante as marcas fiscais establecidas no artigo 26, cando a cantidade posuída ou en circulación non exceda os 800 cigarros, 1 quilogramo de picadura para lear ou 10 litros de bebidas derivadas ou, en todo caso, cando os cigarros, picadura para lear ou bebidas derivadas se encontren en poder de particulares que os adquirisen no ámbito territorial interno para o seu propio consumo. O disposto neste parágrafo non será de aplicación nos supostos regulados no artigo 26.6.d), caso en que o pagamento do imposto se acreditará mediante o talón de débito por declaración verbal.

b) Mediante as marcas a que se refire a alínea a) e os documentos que acrediten que os produtos se encontran nalgunha das situacións mencionadas no número 1 deste artigo, nos demais casos.»

Dezasete. Modifícase a letra d) do número 2 do artigo 40, que queda redactada da seguinte forma:

«d) Plano a escala do recinto do establecemento con indicación dos elementos de almacenamento existentes así como, se for o caso, dos elementos e aparellos de fabricación. A oficina xestora poderá autorizar que unha zona delimitada do local en que se encuentre instalada unha fábrica se considere fóra dela, para os únicos efectos do almacenamento e ulterior reexpedición de produtos polos cales se devindicou o imposto a tipo impositivo pleno con ocasión da ultimación do réxime suspensivo e que, posteriormente, foron devoltos ao seu titular.»

Dezaioito. Modifícanse o ordinal 1.º da letra b) do número 2, o ordinal 1.º da letra b) do número 3 e o ordinal 1.º da letra b) do número 7 do artigo 43, que quedan redactados da seguinte forma:

«1.º Alcohol: 2,5 por 100. Non obstante, o importe da garantía aplicable á porción de base que corresponda ás saídas de alcohol total ou parcialmente desnaturalizado será do 1,5 por 100.

O importe desta garantía non poderá ser superior a 20.000.000 euros.»

«1.º Alcohol: 2,5 por 100. Non obstante, sobre a porción da base que represente respecto desta a mesma proporción que gardan as saídas de alcohol total ou parcialmente desnaturalizado respecto do total de saídas do depósito durante o período considerado, o importe da garantía aplicable será do 1,5 por 100.

O importe desta garantía non poderá ser superior a 20.000.000 euros.»

«1.º Destinatarios rexistrados de alcohol e bebidas alcohólicas (incluídos extractos e concentrados alcohólicos): 2 por 100.

O importe desta garantía non poderá ser superior a 20.000.000 euros.»

Dezanove. Modifícanse a letra a) do número 3 e o número 5 do artigo 44, que quedan redactados da seguinte forma:

«a) Impostos sobre hidrocarburos e sobre elaborados do tabaco.

Período de liquidación: un mes natural.

Prazo: os vinte primeiros días naturais seguintes a aquel en que finaliza o mes en que se producen as devindicacións.»

«5. Os suxeitos pasivos estarán obrigados a presentar unha declaración por cada establecemento de que sexan titulares, a cal deberá comprender as operacións realizadas en cada mes ou trimestre natural, segundo o caso, mesmo cando soamente teñan existencias, nos casos e conforme os modelos ou procedementos que estableza o ministro de Facenda. Non será exigible a declaración de operacións aos titulares dos establecementos que leven os seus libros de contabilidade regulamentaria a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria.»

Vinte. Modifícase o número 4 do artigo 45, que queda redactado da seguinte forma:

«4. Os adxudicatarios en pública poxa e nos demais procedementos de alleamento de bens embargados previstos no Real decreto 939/2005, do 29 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral de recadación, de produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, deberán inscribirse no rexistro territorial se a súa actividade respecto dos ditos produtos así o determina consonte as normas deste regulamento.

Unha vez realizada a adxudicación dos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, para a súa retirada será necesario, se for o caso, o correspondente documento de circulación, expedido polo adxudicatario, logo de autorización da oficina xestora e, se se trata de bebidas derivadas, de cigarros ou de picadura para lear, a colocación das correspondentes precintas de circulación.

Os procedementos de alleamento dos produtos obxecto dos impostos especiais de fabricación, excepto nos casos de xéneros procedentes de contrabando, poranse en coñecemento da oficina xestora, con anterioridade á data da súa celebración, para que, se for o caso, practique as liquidacións que procedan respecto dos bens obxecto de alleamento.»

Vinte e un. Modifícase o artigo 50, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Con independencia das obrigacións contables establecidas polas normas mercantís e outras normas fiscais, os titulares dos establecementos afectados pola normativa dos impostos especiais deberán levar unha contabilidade dos produtos obxecto dos ditos impostos e, se for o caso, das materias primas necesarias para obtelos, así como das marcas fiscais, conforme o establecido neste regulamento e a normativa de desenvolvemento que aprobe o ministro de Facenda.

Esta contabilidade deberá reflectir os procesos, movementos e existencias que afecten tales produtos e materias, incluídas as diferenzas que se poñan de manifesto con ocasión do almacenamento, fabricación ou circulación, de forma que se diferencien os diversos produtos, epígrafes e réximes fiscais.

O cumprimento desta obrigaón realizárase mediante os libros contables, nos prazos e co contido que estableza o ministro de Facenda.

Toda a documentación regulamentaria, comercial e xustificativa dos asentos contables deberán conservala os interesados nos respectivos establecementos durante o período de prescrición do imposto. Cando se trate de establecementos que se estendan polo ámbito territorial de máis dunha oficina xestora, conservárase no lugar onde radique o centro de xestión e control do dito establecemento. Por razóns de seguridade ou outras debidamente xustificadas, a oficina xestora poderá autorizar que se conserve nun lugar distinto.

En calquera caso, toda a documentación regulamentaria, comercial e xustificativa dos asentos contables deberá estar á disposición dos servizos de inspección ou de intervención, de acordo co réxime de control a que estea sometido o establecemento. Para estes efectos, poderá disporse da documentación exixible en soporte informático sempre que a súa consulta se poida realizar sen dilación ningunha desde o propio establecemento.

2. O cumprimento da obrigaón de xestión da contabilidade prevista no anterior número realizárase polos seguintes medios:

a) Se se trata de fábricas, depósitos fiscais, depósitos de recepción, almacéns fiscais ou fábricas de vinagre, mediante un sistema contable en soporte informático, a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria, coa subministración electrónica dos asentos contables, que se realizará a través dun servizo web ou, se for o caso, dun formulario electrónico. Todo isto conforme o procedemento e nos prazos e condicións que aprobe o ministro de Facenda.

Non obstante o anterior, a oficina xestora poderá autorizar, por solicitude dos interesados, que os elaboradores de viño e bebidas fermentadas cuxo volume de produción anual, computando a de todos os establecementos de que sexan titulares, non sexa superior a 100.000 litros e os destiladores artesanais poidan consignar a contabilidade prevista neste artigo mediante a utilización de libros foliados en soporte papel.

b) Nos demais establecementos afectados pola normativa de impostos especiais, mediante a utilización de libros foliados en soporte papel ou mediante un sistema contable en soporte informático.

3. Os titulares dos establecementos afectados pola normativa reguladora dos impostos especiais que non estean obrigados a levar a contabilidade a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria poderán optar por levala a través da referida sede electrónica.

Esta opción deberase exercer durante o mes de novembro anterior ao inicio do ano natural en que deba producir efecto mediante a comunicación á oficina xestora. Non obstante, os establecementos que iniciasen a realización de actividades no ano natural en curso poderán optar ao tempo de presentar a declaración de comezo da actividade, producindo efecto a dita opción desde o comezo da actividade.

Os que opten por este sistema de levar os libros contables deberán mantelo, ao menos, durante o ano natural para o que se exerce a opción.

A opción entenderase prorrogada para os anos seguintes en canto non se produza a renuncia a ela. A renuncia deberá exercerse mediante comunicación á oficina xestora presentada no mes de novembro anterior ao inicio do ano natural en que deba producir efecto.

4. Cando a xestión da contabilidade prevista neste artigo non se realice a través da sede electrónica da Axencia Estatal de Administración Tributaria axustárase ás seguintes condicións particulares:

Os asentos deberán rexistrarse na contabilidade dentro das vinte e catro horas seguintes ao momento de se producir o movemento ou proceso que se rexistra. Cando a industria traballe de forma continuada, a toma de datos para estas anotacións contables referirase a períodos de vinte e catro horas, admitíndose que o inicio de cada período coincida cun cambio de quenda de traballo.

Non obstante, cando se trate de produtos que circulen por estrada, os asentos de cargo relativos aos recibidos en establecementos habilitados para almacenalos en réxime suspensivo ou con aplicación dunha exención ou tipo reducido e os asentos de data relativos aos expedidos desde os mesmos establecementos deberán efectuarse no momento de producirse a entrada ou saída que os orixina.

A falta de asentos nun día determinado, cando os haxa en días posteriores, entenderase como falta de movemento nesa data.

O movemento de produtos nas zonas delimitadas fóra dunha fábrica a que se refire a letra d) do número 2 do artigo 40 deste regulamento deberá rexistrarse nun libro habilitado para o efecto e os asentos de cargo xustificaranse co albará expedido pola persoa ou entidade que efectúa a devolución; os asentos de data xustificaranse co albará que se emita para amparar a circulación dos produtos reexpedidos.

A contabilidade en soporte papel deberá formalizarse mediante libros foliados que, con carácter previo á realización de calquera apuntamento, deberán ser presentados ante a oficina xestora correspondente ao establecemento para a súa habilitación.

Os libros e ficheiros da contabilidade, en soporte papel ou nun sistema contable en soporte informático, deberán encontrarse permanentemente no establecemento a que se refiran, á disposición dos servizos de inspección ou de intervención, de acordo co réxime de control a que estea sometido o establecemento.»

Vinte e dous. Engádesse un número 6 ao artigo 60, que queda redactado da seguinte forma:

«6. Non obstante o disposto nos números anteriores, ás fábricas de cervexa cuxa produción anual non supere, en ningún caso, os 5.000 hectolitros, a oficina xestora, logo de solicitude do interesado, poderaas autorizar, respecto da cervexa que fabriquen, a levar as seccións por procesos de primeiras materias, de mostos e de cervexa almacenada, a efectuar os asentos no sistema contable cunha periodicidade diferente á establecida no artigo 50 deste regulamento e poderaas dispensar da obrigaçión de numerar os coñecementos por anos naturais, tal e como sinala o número 2 do artigo 59 deste regulamento.»

Vinte e tres. Modifícase o número 2 e engádesse o número 3 ao artigo 61, que quedan redactados da seguinte forma:

«2. Non obstante o disposto no número anterior, para os efectos do disposto no artigo 6 da lei, nas fábricas de cervexa cuxa produción anual non supere, en ningún caso, os 5.000 hectolitros, as porcentaxes de perdas durante os procesos de produción, almacenamento e transporte da cervexa son as seguintes:

a) Nas primeiras materias: sobre o total cargo trimestral, o 2 por 100 dos quilos-extracto contidos.

b) En cocción: entre os quilos-extracto natural que representan as primeiras materias entradas en cocemento durante cada trimestre e os contidos no mosto frío pasado a fermentación, o 6 por 100 do total cargo trimestral.

c) Na elaboración, envasado, almacenamento e transporte da cervexa en réxime suspensivo, considerados en conxunto: sobre o volume trimestral de mosto frío pasado a fermentación, o 12 por 100.»

«3. Autorízase o ministro de Facenda para establecer porcentaxes regulamentarias de perdas nos procedementos de fabricación non citados neste artigo.»

Vinte e catro. Modifícase o número 4 do artigo 88, que queda redactado da seguinte forma:

«4. O alcohol ou bebidas alcohólicas recibidos en réxime suspensivo para a elaboración dos extractos e concentrados alcohólicos, así como estes últimos, poderán ser utilizados para a obtención, dentro da fábrica de extractos, de aromatizantes para a elaboración de produtos alimenticios e bebidas analcohólicas. No momento da saída da fábrica de extractos inscrita como tal no correspondente rexistro territorial operárase respecto das cotas devindicadas, por compensación automática no correspondente asento de data, o dereito á devolución previsto na alínea a) do artigo 22 da lei.»

Vinte e cinco. Modifícase o artigo 101, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A exención establecida no artigo 51.2.a) da lei xustificárase mediante os comprobantes de entrega que se axustarán ao modelo que aprobe o ministro de Facenda, salvo que o avituallamento se realice mediante o procedemento de vendas en ruta, caso en que o dito avituallamento se axustará aos requisitos formais recollidos no artigo 27 deste regulamento.

Os comprobantes de entrega conterán, como mínimo, os datos identificativos do subministrador, do destinatario e do avituallamento.

2. Unha vez efectuadas as subministracións, o subministrador numerará correlativamente os comprobantes de entrega expedidos. A numeración será única, calquera que sexa o réxime fiscal ou alfandagueiro das operacións efectuadas. Estas operacións rexistraranse na contabilidade de existencias do establecemento, con referencia aos números dos comprobantes de entrega que servirán de xustificante.

3. O subministrador conservará durante un período de catro anos os comprobantes de entrega e o resto da documentación que acredite a realización das operacións.

4. Cando os carburantes para navegación sexan entregados polos obrigados tributarios a titulares de aeronaves que habitualmente utilicen instalacións privadas para a súa engalaxe e aterraxe, os titulares de tales aeronaves deberán ser previamente autorizados polas oficinas xestoras correspondentes a tales instalacións para recibiren os carburantes con exención do imposto. A oficina xestora expedirá, se for o caso, a tarxeta de inscrición no rexistro territorial que formaliza a autorización, que deberá presentarse ao subministrador do carburante. Os citados titulares deberán levar a contabilidade necesaria para efectos de xustificar o destino dado aos carburantes adquiridos con exención do imposto.

En supostos de forza maior, o carburante recibido poderá ser cedido a outros titulares de aeronaves tamén autorizados que utilicen instalacións privadas. O titular da aeronave cedente deberá comunicalo á oficina xestora nun prazo máximo de 48 horas.

5. O subministrador presentará, no prazo e polos medios e procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos que determine o ministro de Facenda, a información contida nos comprobantes de entrega.»

Vinte e seis. Modifícase o artigo 102, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 102. *Avituallamento a embarcacións.*

1. O avituallamento de carburantes a embarcacións para beneficiarse da exención establecida no artigo 51.2.b) da lei deberá axustarse ao procedemento

descrito no número 2 da letra B do artigo 29 deste regulamento, salvo que se utilice o procedemento de vendas en ruta a que se refire o artigo 27 deste regulamento. Cando se trate de buques das Forzas Armadas non será precisa a incorporación de rastrexadores e marcadores.

2. O subministrador documentará a operación de avituallamento cun documento administrativo electrónico que se axustará ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Función Pública e que deberá conter, ao menos, os datos identificativos do subministrador, do destinatario e do avituallamento.

3. Se o buque ten bandeira non comunitaria, a subministración documentarase como exportación.

4. O expedidor conservará, durante o período de prescrición do imposto, o albará de circulación se o avituallamento se realizou mediante o procedemento de vendas en ruta a que se refire o artigo 27 deste regulamento.

Se o avituallamento se realizou ao abeiro do procedemento descrito no número 2 da letra B do artigo 29 deste regulamento, o expedidor deberá conservar o exemplar do documento administrativo electrónico dilixenciado polo receptor dos produtos durante o período de prescrición do imposto.»

Vinte e sete. Engádesse un número 5 ao artigo 103, que queda redactado da seguinte forma:

«5. Para que sexa de aplicación a exención establecida na letra c) do número 2 do artigo 51 da lei, deberá ser solicitada previamente da oficina xestora polo titular das centrais de produción eléctrica ou das centrais combinadas de coxeración de electricidade e enerxía térmica útil, e autorizada pola dita oficina xestora mediante a inscrición no correspondente rexistro territorial.»

Vinte e oito. Modifícase a letra a) do número 4 do artigo 106, que queda redactada da seguinte forma:

«a) Os consumidores finais de gasóleo bonificado acreditarán, en cada subministración, a súa condición ante o provedor mediante a achega da correspondente declaración subscrita para o efecto, que se axustará ao modelo que aprobe o ministro de Facenda.

Non obstante o anterior, os consumidores finais poderán acreditar a súa condición ante o provedor mediante a achega da correspondente declaración previa referida a varias subministracións, axustada ao modelo que aprobe o ministro de Facenda. Para os efectos dos parágrafos anteriores, consideraranse tamén axustadas ao modelo aprobado polo ministro de Facenda as declaracións de consumidor final que se formalicen en soporte documental ou electrónico que conteñan, como mínimo, os mesmos datos e información que os previstos no modelo aprobado polo ministro de Facenda.

Os consumidores finais que se inscriban no rexistro de consumidores finais da Axencia Estatal de Administración Tributaria, cos requisitos e o procedemento que determine o ministro de Facenda, acreditarán a súa condición de consumidor final mediante a dita inscrición. No caso de persoas e entidades obrigadas a relacionárense a través de medios electrónicos coa Administración de acordo co establecido no artigo 14 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, a inscrición neste rexistro será a única forma válida de acreditar a condición de consumidor final para os efectos establecidos neste regulamento.

Poderá facerse cargo da recepción do gasóleo bonificado calquera persoa distinta do consumidor final que se encontre no lugar sinalado por este e faga constar a súa identidade e a súa relación con el.

Cando os consumidores finais reciban o gasóleo bonificado mediante importación ou por procedementos de circulación intracomunitaria deberán inscribirse previamente no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao

lugar de consumo do gasóleo e acreditar a súa condición de «autorizados» mediante a correspondente tarxeta de inscrición no rexistro territorial.»

Vinte e nove. Suprímese o número 8 e modifícase o número 1 do artigo 108, que queda redactado da seguinte forma:

«1. A aplicación dos tipos reducidos establecidos nas epígrafes 1.8, 1.10.1, 1.10.2, 1.12, 2.10, 2.13.1 e 2.13.2 do artigo 50 da lei efectuarase nas mesmas condicións que as previstas no artigo 106 anterior para a epígrafe 1.4, coas seguintes excepcións:

a) A adición de marcadores só será exigible en relación co queroseno, de acordo co establecido no artigo 114. Para estes efectos, baixo a expresión «queroseno» incluírase tanto o queroseno comprendido na epígrafe 1.12 como os aceites medios comprendidos na epígrafe 2.10.

b) Non será de aplicación o disposto no artigo 106.3 e, a cambio, os retallistas deberán cumprir o establecido no número 2 deste artigo.

c) Non será de aplicación o disposto na letra a) do número 4 do artigo 106.»

Trinta. Modifícase o artigo 108 ter, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 108 ter. *Autorizacións especiais para realizar mesturas de hidrocarburos.*

A oficina xestora poderá autorizar, cando existan razóns económicas que o aconsellen e coas condicións particulares que en cada caso se establezan con motivo da autorización, que as operacións de mestura en réxime suspensivo de produtos incluídos no ámbito obxectivo do imposto sobre hidrocarburos destinados a unha fábrica ou a un depósito fiscal para mesturarse nestes con outros produtos obxecto do imposto, ou de produtos obxecto do imposto almacenados nunha fábrica ou nun depósito fiscal, poidan realizarse no buque que transportará a mestura dos referidos produtos. O outorgamento de tal autorización estará condicionado a que a operación se leve a cabo mentres o buque estea atracado no porto en que radique a fábrica ou o depósito fiscal.

Naqueles casos en que as instalacións dispoñan simultaneamente de autorización para réximes alfandegueiros especiais, as operacións indicadas no parágrafo anterior deberán respectar as disposicións establecidas na normativa alfandegueira e as condicións fixadas na respectiva autorización para os réximes alfandegueiros de que se trate.»

Trinta e un. Modifícase o artigo 110, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 110. *Avituallamento de gasóleo a embarcacións.*

1. A devolución do imposto establecida no parágrafo b) do artigo 52 da lei está limitada ao avituallamento de gasóleo que leve incorporados, de acordo co exposto no artigo 114, os marcadores exigibles para a aplicación do tipo reducido establecido na epígrafe 1.4 do número 1 do artigo 50 da lei e fose recibido polo subministrador con repercusión do imposto de acordo co tipo establecido para a dita epígrafe. O punto de subministración deberá estar inscrito no rexistro territorial da oficina xestora correspondente á súa localización.

2. Considerarase cumprida a condición necesaria para a aplicación do tipo reducido, polo que respecta ao subministrador do gasóleo, mediante os recibos de entrega que se axustarán ao modelo que aprobe o ministro de Facenda e Función Pública.

3. Se o buque tiver bandeira non comunitaria, a subministración documentarase como exportación.

4. Unha vez efectuadas as subministracións, o subministrador numerará correlativamente os recibos de entrega. A numeración será única, calquera que sexa o réxime fiscal ou alfandagueiro das operacións efectuadas.

5. O subministrador deberá levar unha conta en que se faga constar: no cargo, o gasóleo recibido, con referencia ao ARC do documento administrativo electrónico que amparou a súa circulación e, na data, as subministracións efectuadas, con referencia aos recibos de entrega expedidos. Un exemplar destes documentos deberá conservalo o subministrador á disposición dos servizos de inspección.

6. A solicitude de devolución efectuarase por mediación dos suxeitos pasivos provedores do gasóleo, aínda que estes non sexan os propietarios do gasóleo subministrado. Con este fin, os subministradores facilitarán aos provedores do gasóleo a información necesaria para que estes poidan formalizar a solicitude de devolución a que se refire o número seguinte.

7. Os suxeitos pasivos provedores solicitarán da oficina xestora nos prazos e polos medios e procedementos electrónicos, informáticos ou telemáticos que determine o ministro de Facenda e Función Pública a devolución do imposto.»

Trinta e dous. Modifícase o número 3 do artigo 123 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«3. Se entre os elaborados de tabaco vendidos houber cigarros e picadura para lear, os envases deberán levar adherida a marca fiscal a que se refire o artigo 26, sen que en ningún caso deba ser retirada ou destruída no momento da saída do ámbito territorial interno.»

Trinta e tres. Modifícase o primeiro parágrafo do número 1 do artigo 138, que queda redactado da seguinte forma:

«1. Os obrigados a presentar as autoliquidacións e as declaracións anuais de operacións a que se refire o artigo 140, os beneficiarios da aplicación do tipo impositivo establecido na epígrafe 1.1 do artigo 84.1 da lei e das exencións establecidas nos números 1 e 2 do artigo 79 da lei, así como nas letras b), c) e e) do número 3 do dito artigo 79 deberán solicitar a inscrición no rexistro territorial correspondente á oficina xestora de impostos especiais do lugar onde radique o correspondente establecemento ou, se for o caso, o seu domicilio fiscal, conforme o procedemento previsto polo ministro de Facenda.»

Trinta e catro. Modifícanse os números 1 e 3 do artigo 141, que quedan redactados da seguinte forma:

«1. Para que os suxeitos pasivos poidan aplicar o tipo impositivo establecido na epígrafe 1.1 do número 1 do artigo 84 da lei, os consumidores finais deberán terse inscrito no rexistro territorial da oficina xestora correspondente ao lugar de consumo do carbón e acreditar ao seu provedor que se destina a usos con fins profesionais mediante a exhibición do seu CAC.

Calquera modificación do destino do carbón que supoña un cambio do tipo impositivo deberá ser obxecto de comunicación, baixo a exclusiva responsabilidade dos consumidores finais, tanto á oficina xestora como a aqueles que realicen a posta a consumo do carbón.

Mentres non teña lugar unha nova comunicación, tomarase en consideración a información contida na comunicación inicial.»

«3. Os suxeitos pasivos deberán efectuar a rectificación das cotas impositivas repercutidas cando o importe delas, determinado en función da porcentaxe provisional comunicada polo consumidor final, non coincida co importe das cotas que se deberían ter repercutido conforme a porcentaxe ou cantidade definitiva utilizada.

Para estes efectos, nos catro primeiros meses de cada ano natural, os consumidores finais deberán comunicar aos suxeitos pasivos a porcentaxe definitiva de carbón suxeito a cada un dos tipos establecidos no número 1 do artigo 84 da lei. Se no prazo dos catro meses non se comunicasen aos suxeitos pasivos e á oficina xestora novos datos, considerarase que non se produciu variación ningunha respecto das porcentaxes aplicables sobre a cantidade subministrada de carbón.

A rectificación deberán efectualas os suxeitos pasivos unha vez que lles sexa comunicada a porcentaxe definitiva e a regularización da situación tributaria efectuarase na autoliquidación correspondente ao período en que debe efectuarse a dita rectificación.»

Trinta e cinco. Engádesse o artigo 141 bis, que queda redactado da seguinte forma:

«Artigo 141 bis. *Aplicación de exencións.*

Os beneficiarios das exencións do artigo 79 da lei deberán conservar, durante o prazo de prescrición, toda a documentación acreditativa do destino que motive a exención incluíndo, en todo caso, as facturas xustificativas da venda ou entrega.

A aplicación das exencións a que fan referencia os números 1 e 2 do artigo 79 da lei estará condicionada a que aqueles que realicen a primeira venda ou entrega de carbón a revendedores no ámbito territorial de aplicación do imposto ou a empresarios que o envíen fóra do ámbito territorial de aplicación do imposto soliciten a tales revendedores ou empresarios a presentación ou exhibición da tarxeta acreditativa da inscrición no rexistro territorial. A mesma solicitude deberán facer os que realicen a posta a consumo de carbón, con aplicación da exención, a aqueles que o empreguen nos usos recollidos nas letras b), c) e e) do número 3 do artigo 79 da lei.»

Trinta e seis. Engádesse unha disposición transitoria terceira coa seguinte redacción:

«Disposición transitoria terceira. *Réxime transitorio para cigarros e picadura para lear.*

Os cigarros e a picadura para lear fabricados ou importados na Unión Europea con anterioridade ao 20 de maio de 2019 cuxos envases non leven adheridas as marcas fiscais que incorporan as medidas de seguridade previstas no artigo 16 da Directiva 2014/40/UE do Parlamento Europeo e do Consello, do 3 de abril de 2014, relativa á aproximación das disposicións legais, regulamentarias e administrativas dos Estados membros en materia de fabricación, presentación e venda dos produtos do tabaco e os produtos relacionados e pola que se derroga a Directiva 2001/37/CE, poderán seguir en circulación até o 20 de maio de 2020.»

Disposición adicional única. *Lugares en que se poderá autorizar unha tenda libre de impostos.*

1. Para efectos da aplicación da exención prevista no artigo 21.2.ºB) da Lei 37/1992, do 28 de decembro, do imposto sobre o valor engadido, e nas tendas definidas no artigo 4.31 da Lei 38/1992, do 28 de decembro, de impostos especiais, as tendas libres de impostos deberán estar situadas na zona baixo control alfandegueiro dos portos e aeroportos destinada ao embarque, tránsito ou chegada do viaxeiro, unha vez superado o control de seguridade e/ou o control de pasaporte para o seu acceso.

2. As tendas libres de impostos deberán estar autorizadas como depósito distinto do alfandegueiro e/ou como depósito alfandegueiro, en relación co estatuto das mercadorías, sen prexuízo das obrigacións impostas pola normativa dos impostos especiais.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

Con efectos do 1 de xaneiro de 2019 quedarán derogadas as seguintes disposicións:

1.º O Decreto 2483/1974, do 9 de agosto, polo que se regula o funcionamento de tendas dedicadas á venda de artigos libres de impostos nos aeroportos nacionais.

2.º A Orde do 11 de febreiro de 1977 pola que se ditan normas complementarias para desenvolvemento do Decreto 2483/1974 sobre tendas para venda de artigos libres de impostos nos aeroportos.

3.º O disposto no primeiro parágrafo do número tres, nos números cinco, seis, quince, vinte e cinco, vinte e seis e trinta e un do artigo terceiro do Real decreto 1075/2017, do 29 de decembro, polo que se modifican o Regulamento do imposto sobre o valor engadido, aprobado polo Real decreto 1624/1992, do 29 de decembro; o Regulamento do imposto sobre transmisións patrimoniais e actos xurídicos documentados, aprobado polo Real decreto 828/1995, do 29 de maio; o Regulamento dos impostos especiais, aprobado polo Real decreto 1165/1995, do 7 de xullo; o Regulamento do imposto sobre os gases fluorados de efecto invernadoiro, aprobado polo Real decreto 1042/2013, do 27 de decembro; o Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro; o Real decreto 3485/2000, do 29 de decembro, sobre franquías e exencións en réxime diplomático, consular e de organismos internacionais e de modificación do Regulamento xeral de vehículos, aprobado polo Real decreto 2822/1998, do 23 de decembro, e o Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos.

Disposición derradeira primeira. *Obrigacións contables.*

Con efectos do 1 de xaneiro de 2020, as obrigacións contables previstas nos artigos 3, 11, 12, 13, 53, 55, 56.2, 56 bis, 60, 66, 71, 74, 75, 75 bis, 75 ter, 76, 77, 85, 87, 88, 96, 101, 103, 105, 106, 110, 115, 126 e 129 do Regulamento dos impostos especiais formalizaranse mediante os libros contables e nos termos que estableza o ministro de Facenda na correspondente orde que desenvolva o disposto no artigo 50 do citado regulamento.

Disposición derradeira segunda. *Modificación do Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos.*

Inclúese un novo número 90 no número un da disposición adicional primeira do Real decreto 1065/2007, do 27 de xullo, polo que se aproba o Regulamento xeral das actuacións e dos procedementos de xestión e inspección tributaria e de desenvolvemento das normas comúns dos procedementos de aplicación dos tributos, que queda redactado da seguinte forma:

«90. Procedemento de autorización de exoneración da obrigación de expedición de facturas, de acordo co previsto no artigo 3.2, letra b), segundo parágrafo, do Regulamento polo que se regulan as obrigacións de facturación, aprobado polo Real decreto 1619/2012, do 30 de novembro.»

Disposición derradeira terceira. *Título competencial.*

Este real decreto apróbase ao abeiro do disposto no artigo 149.1.14.^a da Constitución, que atribúe ao Estado a competencia en materia de facenda xeral.

Disposición derradeira cuarta. *Entrada en vigor.*

Este real decreto entrará en vigor o día 1 de xaneiro de 2019.

Non obstante:

- a) O disposto nos números sete, dez, dezaseis, vinte e trinta e dous do artigo cuarto será de obrigado cumprimento a partir do 20 de maio de 2019. Non obstante, o disposto no terceiro parágrafo da letra a) do número 2 e nos parágrafos sexto e sétimo do número 4 do punto dez do artigo cuarto será de obrigado cumprimento a partir do 1 de xaneiro de 2020.
- b) O disposto nos números oito, once, vinte e cinco, vinte e seis e trinta e un do artigo cuarto será de obrigado cumprimento a partir do 1 de xullo de 2019.
- c) O disposto no número vinte e un do artigo cuarto será de obrigado cumprimento a partir do 1 de xaneiro de 2020.
- d) O disposto no número 12 do punto dez do artigo cuarto será de obrigado cumprimento a partir do 1 de xaneiro de 2022.

Dado en Madrid o 28 de decembro de 2018.

FELIPE R.

A ministra de Facenda,
MARÍA JESÚS MONTERO CUADRADO